

Arrest

nr. 47 377 van 24 augustus 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 29 april 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 mei 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 juni 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. OP DE BEECK en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart Irakees te zijn van Koerdische origine. U zou een moslim zijn afkomstig van Zummar in de provincie Nineva. U zou in Zummar zijn opgegroeid en er de laatste twintig jaar tot aan uw vertrek hebben gewoond. U zou Zummar hebben verlaten op 10 januari 2009 omdat u vervolging vreest door de KDP en door een islamitische organisatie. U vroeg een eerste keer asiel aan op 3 februari 2009. Op 23 juli 2009 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Het door u ingestelde beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd op 14 oktober 2009 verworpen.

Op 19 november 2009 vroeg u voor de tweede keer asiel aan bij de Belgische autoriteiten. Als nieuwe elementen legt u volgende documenten voor: een attest van woonst opgesteld door de mukhtar van uw wijk in Zummar, een jongerenlidkaart van de KDP en een kopie van een voedselrantsoenkaart. Uw broer zou deze documenten hebben opgestuurd. U zou deze documenten hebben ontvangen in juli

2009, na het interview op het Commissariaat-generaal op 8 juli 2009 in kader van uw eerste asielaanvraag. U blijft erbij dat u afkomstig bent van Zummar en dat u Irak hebt verlaten omwille van de problemen met de KDP en met een islamitische organisatie.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat uw eerste asielaanvraag werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de Vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus gezien het ongeloofwaardige karakter van uw vermeende afkomst uit Zummar en daarmee samenhangend de door u ingeroepen vervolgingsfeiten die zich in Zummar zouden hebben afgespeeld. Uw beroep tegen deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen. Bij uw tweede asielaanvraag legt u drie documenten voor, namelijk een attest van woonst (dd. 11/07/09), een lidkaart van de KDP en een kopie van een voedselrantsoenkaart van 2009, die moeten aantonen dat u wel degelijk afkomstig bent van Zummar (CGVS, 05/03/10, p. 3-4). Er dient te worden opgemerkt dat deze documenten niet in staat zijn een ander licht te werpen op de appreciatie van uw asielaanvraag. Vooreerst moet worden opgemerkt dat u, bij uw vorige asielaanvraag, heeft getracht de Belgische asielinstanties te misleiden door het voorleggen van vervalste identiteitsdocumenten. Uit onderzoek door de Federale politie bleek dat uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs vervalst waren. U legt bij uw tweede asielaanvraag geen andere identiteitsdocumenten voor en blijft volhouden dat de identiteitskaart en nationaliteitsbewijs die u eerder had voorgelegd, authentiek zijn. In het licht hiervan rijzen ernstige vragetekens betreffende de authenticiteit van de stukken die u heden voorlegt en waarmee u de eerdere vaststellingen van het Commissariaat-generaal en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wenst te weerleggen.

Vervolgens dient, in verband met de voedselrantsoenkaart, te worden vastgesteld dat het om een kopie gaat, waaraan, gelet op de gemakkelijke manipuleerbaarheid ervan, geen objectieve bewijswaarde kan worden toegekend. Ook bij de authenticiteit van de door u voorgelegde partijkaart van de KDP dienen ernstige vragetekens te worden geplaatst. Er dient immers te worden vastgesteld dat de achterzijde van de partijkaart de hoofding "**Kurdisan Demoratic Party**" draagt, hetgeen inhoudt dat er in twee woorden twee taalfouten voorkomen aangezien de correcte schrijfwijze "**Kurdistan Democratic Party**" dient te zijn. Deze taalfouten ondergraven de authenticiteit van dit stuk. Ten slotte dient in verband met het attest van de mukhtar, waarin staat dat u een inwoner bent van Zummar, te worden opgemerkt dat het is uitgegeven op 11 juli 2009 en is aangevraagd en afgehaald door uw broer (CGVS, 05/03/10, p. 6). Het attest van woonst werd dus uitgevaardigd op een moment dat u reeds in België verbleef. Het is dan ook de vraag wat de waarde er van is. Bovendien hebt u verklaard dat uw broer het attest van woonst heeft bekomen op basis van uw lidkaart van de KDP (CGVS, 05/03/09, p. 6). Zoals hierboven opgemerkt, dienen er echter ernstige vragetekens te worden geplaatst bij de authenticiteit van die lidkaart, waardoor ook de waarde van het attest van woonst in twijfel kan worden getrokken.

In het licht van de ernstige twijfels die er tijdens uw eerste asielaanvraag waren gerezen met betrekking tot de geloofwaardigheid van uw beweerde afkomst, dient uit bovenstaande vaststellingen te worden geconcludeerd dat de documenten die u voorlegt, alsnog niet kunnen overtuigen dat u uw ganse leven in Zummar in Irak hebt verbleven. Bijgevolg bent u er alsnog niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. De status van vluchteling noch de status van subsidiaire bescherming kunnen u worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van "het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, m.n. de motiveringsplicht", de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet).

Hij benadrukt dat hij drie nieuwe documenten heeft voorgelegd bij zijn tweede asielaanvraag: een jongerenlidkaart van de KDP, een attest van woonst van de mukhtar van Zummar en een kopie van een rantsoenkaart. Verzoeker houdt voor dat uit de bestreden beslissing nergens blijkt dat het

Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) deze stukken heeft bestudeerd, *“althans niet materialiter”*. Waar wordt teruggegrepen naar de in de eerste asielaanvraag gedane vaststelling dat hij vervalste identiteitsdocumenten bijbracht om te concluderen dat geen vertrouwen kan worden gesteld in de in het kader van onderhavige asielaanvraag bijgebrachte stukken stelt verzoeker dat dit geen verantwoorde manier van werken is. Hij is steeds blijven ontkennen dat hij valse stukken heeft gebruikt en heeft dit alvast niet wetens en willens gedaan. Verzoeker stelt dat hij niets kan zeggen op de analyse van de Federale Politie maar dat men goed moet beseffen dat documenten in Irak niet steeds conform kunnen worden afgeleverd en onregelmatigheden vaak verklaard kunnen worden door een falende administratie in oorlogsgebied.

Verzoeker ziet niet in waarom het feit dat het attest van woonst werd afgeleverd toen hij reeds in België verbleef, vragen oproept bij de waarde ervan. Hij was nog niet lang weg en stond allicht nog officieel geregistreerd op het adres in kwestie, zoals dit ook in België kan zijn wanneer iemand verdwijnt. Qua authenticiteit wordt er niets gezegd over het document.

Dit wordt wel gezegd over de jongerenlidkaart van de KDP waarop spellingfouten te zien zijn. Verzoeker verwijst naar de *“allicht gebrekkige kennis van het Engels van diegenen die de verantwoordelijkheid hebben over het afleveren van deze kaarten in partijbureaus”*. Structuren zijn niet meer voorhanden en de kwaliteit is in vrije val.

Verzoeker voert aan dat een gedegen onderzoek afwezig is gebleven, dat hij recht heeft op een grondig onderzoek nopens alle elementen van zijn dossier en dat het lichtzinnig verwerpen van de stukken geen oordeelkundige beoordeling van het dossier mogelijk maakt.

2.1.2. Verzoeker voert in een tweede middel de schending aan van *“de Conventie van Genève”*. Mocht er correcte toepassing zijn gemaakt van *“de Conventie van Genève”* dan had de status van vluchteling aan hem toegekend dienen te worden.

2.2. Verzoekers eerste twee middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De administratieve overheid dient in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een *“afdoende”* wijze. Het begrip *“afdoende”* impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

Zonder verzoekers eerste asielaanvraag opnieuw te onderoeken dient te worden opgemerkt dat inzake verzoekers eerste asielaanvraag bij arrest nr. 32 705 van 14 oktober 2009 van de RvV besloten werd tot de weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus, en dit ingevolge de vaststellingen dat hij noch zijn beweerde afkomst van Zummar, noch zijn KDP-aanhorigheid, noch zijn asielrelaas aannemelijk heeft gemaakt. Uit dit arrest blijkt dat verzoekers identiteitskaart en nationaliteitsbewijs niet authentiek zijn, alsmede dat hij een gebrekkige kennis vertoont aangaande zijn beweerde regio van herkomst en de KDP. Tevens werd in voormeld arrest geoordeeld dat de authenticiteitswaarde van zijn lidkaart van de KDP volledig wordt ondergraven door de schrijffouten in de hoofding van dit document. Het arrest heeft gezag van gewijsde.

Wat betreft verzoekers argumentatie betreffende de authenticiteitswaarde van zijn identiteitskaart, nationaliteitsbewijs en lidkaart van de KDP dient te worden vastgesteld dat deze in wezen is gericht tegen het voormelde arrest van de RvV naar aanleiding van verzoekers eerste asielaanvraag en waarbij werd geoordeeld dat aan geen van deze stukken enige authenticiteitswaarde kan worden toegekend. Dat hij reeds herhaaldelijk niet-authentieke stukken heeft voorgelegd aan de Belgische asielinstanties en bovendien, zoals terecht wordt aangehaald in de bestreden beslissing, ook in onderhavige procedure blijft volhouden dat zijn identiteitsdocumenten wel degelijk authentiek zijn, vormt een negatieve indicatie

voor verzoekers algehele geloofwaardigheid en doet tevens vragen rijzen bij de authenticiteitwaarde van de overige in het kader van zijn tweede asielaanvraag neergelegde stukken.

Benevens de drie voormelde stukken steunt verzoeker zijn tweede asielaanvraag op een kopie van een voedselrantsoenkaart en een origineel attest van woonst, uitgereikt door de Mukhtar van Zummar op 11 juli 2009. Waar verzoeker aanvoert dat de commissaris-generaal deze stukken niet *materialiter* heeft onderzocht, zich niet zou uitspreken over de authenticiteitwaarde ervan en zich aan een lichtzinnig onderzoek zou hebben bezondigd, dient te worden opgemerkt dat de commissaris-generaal geenszins ertoe is gehouden de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. De commissaris-generaal moet niet aantonen dat de neergelegde stukken niet-authentiek zijn, doch kan aan deze stukken tevens op basis van andere gronden iedere bewijswaarde ontfeggen.

Ten aanzien van de neergelegde voedselrantsoenkaart motiveert de bestreden beslissing in casu terecht dat het om een kopie gaat zodat hieraan, gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën, geen bewijswaarde kan worden toegekend.

Verzoeker beperkt zich betreffende het bijgebrachte attest van woonst tot de blote en hypothetische bewering dat hij *“allicht”* nog geregistreerd stond op het adres in kwestie. Deze bewering is echter niet van aard om de motivering dienaangaande te ontkrachten. De bestreden beslissing stelt terecht vast dat dit document werd aangevraagd en bekomen door verzoekers broer, alsmede dat dit werd uitgereikt op het ogenblik dat verzoeker reeds in België verbleef. Het is dan ook de vraag wat de waarde ervan is. Daarenboven motiveert de bestreden beslissing met recht dat dit attest blijkens verzoekers verklaringen werd bekomen op basis van zijn lidkaart van de KDP. Aangezien aan deze lidkaart van de KDP geen authenticiteitwaarde kan worden toegekend kan derhalve evenmin enige waarde worden toegekend aan het attest van woonst.

De door verzoeker in het kader van de huidige tweede asielaanvraag neergelegde documenten zijn niet van die aard dat zij vermogen aan te tonen dat verzoekers verklaringen afkomstig te zijn uit Zummar, alsnog geloofwaardig zijn.

In acht genomen hetgeen voorafgaat kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

De motiveringsplicht is niet geschonden.

2.3. Verzoeker voert in een derde middel in ondergeschikte orde de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Hij verwijst naar het feitenrelaas en de middelen dienaangaande, stelt dat hij geen feiten inroept die niet te catalogeren zijn onder de Conventie en dat *“op dat vlak het statuut dus niet wordt ingeroepen”*.

Het zou echter wel een feit zijn dat verzoeker afkomstig is uit een land of regio die te catalogeren is onder artikel 48/4, § 2, c), met name Centraal-Irak. Het CGVS negeert op dit vlak volgens verzoeker het attest van woonst zonder dat dit werd getoetst op zijn authenticiteit. Voorts voert hij aan dat *“uit talloze internationale bronnen”* blijkt dat Centraal-Irak behoort tot de regio's waarvoor voornoemd artikel is bedoeld. Tevens zou chaos en onveiligheid overal in Irak heersen zodat er geen intern vluchtalternatief is. Overigens zou verzoeker bij een gedwongen terugkeer naar Centraal-Irak worden gestuurd waar het levensgevaarlijk is.

2.4. Wat betreft verzoekers verwijzing naar het neergelegde attest van woonst kan dienstig worden verwezen naar de sub 2.2. gedane vaststellingen dienaangaande. Aangezien uit het sub 2.2. gestelde blijkt dat noch aan zijn beweerdte afkomst van Zummar, noch aan zijn vermeende KDP-aanhorigheid, noch aan zijn concrete asielmotieven enig geloof kan worden gehecht, toont verzoeker geenszins aan dat hij voldoet aan de criteria zoals gesteld in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig augustus tweeduizend en tien door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. SANEN, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN

W. MULS